

Bilag 8.

Foreningen af danske
Skotøjsgrossister.

København, den 21. Februar 1936.

Til Folketingets Udvalg for Toldafgifter, Rigsdagen, Christiansborg.

Toldsatserne for Fodtøj.

I Anledning af, at de Toldforhøjelser, der oprindeligt ved Lov Nr. 256 af 15. Oktober 1932 midlertidig indførtes for forskellige Varegrupper — herunder Fodtøj —, og som atter udløber med Udgangen af Juni Maaned 1936, for Tiden er til Behandling i Rigsdagen med uforandret Forlængelse for Øje, tillader man sig at rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Regering og Rigsdag om at foranledige, at Toldsatserne for Fodtøj atter nedsættes, respektive tilbageføres til de samme Satser, der var gældende før Oktober 1932.

De Toldsatser, som her henvises til, og de Ændringer, der vedtoges i Oktober 1932, er følgende:

	Toldsats før Oktober 1932.	Nugældende Toldsats.
	Løbe-Nr.	Løbe-Nr.
Fodtøj med Overstof af Uld.....	61: Kr. 2,00 pr. kg.	61: Kr. 3,25 pr. kg.
Læderfodtøj.....	62: { — 0,60 - - + 7 ¹ / ₂ pCt. af Værd.	62a: — 1,50 - - + 10 pCt.
Endvidere „Gummifodtøj“, som ved nævnte Lejlighed henførtes under „Fodtøj“:		
Galoscher og Gummi-Galösche-støvler.....	99: Kr. 0,50 pr. kg.	62c: Kr. 1,50 pr. kg.
Lærredssko m. Gummisaal: hvidt.	210: — 0,45 - -	62c: — 1,50 - -
ensfarvet, kulørt.....	208: — 0,70 - -	

(Endvidere forhøjes ved samme Lejlighed Gummistøvler fra Løbe-Nr. 99 à 50 Øre pr. kg til Løbe-Nr. 62 b à 1 Kr. pr. kg — men denne Toldforhøjelse er allerede blevet ophævet ved Toldrevisionen i 1935, og Gummistøvler er nu atter tilbageført til den gamle Toldsats 50 Øre pr. kg under Løbe-Nr. 62 b).

Ved Toldforhøjelsernes Gennemførelse i Oktober 1932 begrundedes de udtrykkeligt og udelukkende med fiskale Hensyn, og dette anføres atter som Grund ved de i Øjeblikket i Rigsdagen fremlagte Forslag om uforandret Forlængelse. Men da Følgen af Toldforhøjelserne for Fodtøj kun har været en kolossal Nedgang i Importen af disse Varer med tilsvarende Reduktion i Toldindtægterne til Trods for de højere Satser, maa Hensigten siges at være forfejlet og den fiskale Begrundelse ikke længere til Stede. Tilbage er kun blevet en meningsløs og urimelig Fordyrelse af nødvendige Brugsvarer, der anvendes af den ganske Befolkning, uden nogen som helst tilsvarende Fordel for Statskassen.